

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

08.07.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Odstąpienie przez członka zarządu od żądania odsetek od nieterminowej wypłaty wynagrodzenia skutkuje po stronie spółki powstaniem przychodu z nieodpłatnych świadczeń, **wyrok NSA z 25 czerwca 2019 r., sygn. II FSK 2059/17** 3
- Określenie trybu, w jakim oddział zagranicznej spółki może odzyskać VAT naliczony, **wyrok NSA z 27 czerwca 2019 r., sygn. I FSK 795/17** 3
- Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w związku z wypłatą należności z tytułu najmu maszyn i urządzeń budowlanych oraz konstrukcji magazynowych, biurowych i sanitarnych od podmiotów z Rumunii i Szwecji, **wyrok WSA w Warszawie z 25 czerwca 2019 r., sygn. III SA/Wa 1959/18** 3

Odstąpienie przez członka zarządu od żądania odsetek od nieterminowej wypłaty wynagrodzenia skutkuje po stronie spółki powstaniem przychodu z nieodpłatnych świadczeń, wyrok NSA z 25 czerwca 2019 r., sygn. II FSK 2059/17

Podstawą naliczenia odsetek jest art. 481 Kodeksu cywilnego, który wprowadza obowiązek uiszczania odsetek i te odsetki są wymagalne na mocy tego przepisu.

W konsekwencji, w związku ze złożeniem przez członka zarządu oświadczenia, że nie obciąży spółki odsetkami z tytułu nieterminowej wypłaty wynagrodzenia, spółka zobowiązana jest rozpoznać przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Określenie trybu, w jakim oddział zagranicznej spółki może odzyskać VAT naliczony, wyrok NSA z 27 czerwca 2019 r., sygn. I FSK 795/17

1) Jeżeli na podstawie przesłanek określonych w art. 3 Dyrektywy 2008/9/WE określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej podatnik nie miałby prawa do zwrotu, wówczas przysługiwałoby mu prawo do odliczenia VAT naliczonego na podstawie art. 169 lit. a Dyrektywy VAT, a w polskim porządku prawnym na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT. Jeżeli jednak spełnione są przesłanki do zwrotu podatku na podstawie art. 3 Dyrektywy 2008/9/WE, wykluczone jest skorzystanie z prawa do odliczenia.

2) Zgodnie z art. 3 Dyrektywy 2008/9/WE prawo do zwrotu przysługuje podmiotom, które, po pierwsze nie mają na terytorium państwa członkowskiego zwrotu siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z których dokonywano transakcji gospodarczych. Po drugie, podczas okresu zwrotu nie dostarczają żadnych towarów ani nie świadczą usług uważanych za dostarczane lub świadczone w państwie członkowskim zwrotu.

Zwrot „z którego dokonywano transakcji gospodarczych” należy rozumieć jako realizowanie sprzedaży towarów lub usług. Nie jest natomiast wystarczające dla uznania, iż podatnik posiada na terytorium państwa członkowskiego stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, dokonywanie przezeń transakcji gospodarczych polegających na nabywaniu towarów i usług.

W związku z tym, że oddział niemieckiej spół-

ki na terytorium Polski nie dokonuje żadnych transakcji sprzedaży, należy uznać, że podatnik (spółka niemiecka) nie posiada w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności, w rozumieniu art. 3 Dyrektywy 2008/9/WE. Należy zatem przyjąć, że spełnione są przesłanki zwrotu określone w art. 3 Dyrektywy 2008/9/WE.

Tym samym, oddział niemieckiej spółki ma prawo do zwrotu podatku w trybie art. 170 Dyrektywy 112, którego odpowiednikiem na gruncie ustawy VAT jest art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy VAT. A tym samym, wykluczone jest prawo do odliczenia podatku w trybie art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT, którego odpowiednikiem jest art. 169 Dyrektywy VAT.

Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w związku z wypłatą należności z tytułu najmu maszyn i urządzeń budowlanych oraz konstrukcji magazynowych, biurowych i sanitarnych od podmiotów z Rumunii i Szwecji, wyrok WSA w Warszawie z 25 czerwca 2019 r., sygn. III SA/Wa 1959/18

Przed zastosowaniem art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT konieczne jest rozstrzygnięcie, czy dany podmiot jest podatnikiem oraz czy spełnione są przesłanki art. 3 ust. 2 ustawy CIT. A zatem, czy występują jakiegokolwiek łączniki podmiotu zagranicznego z Polską, tj. przy braku siedziby lub zarządu w Polsce, czy podmiot ten osiąga w Polsce dochody.

Zdaniem WSA, podatnikiem w przedmiotowej sprawie jest podmiot zagraniczny (rumuński i szwedzki), będący właścicielem maszyn i urządzeń wynajmowanych polskiej spółce świadczącej usługi budowlane za granicą, tj. w Rumunii i Szwecji z wykorzystaniem tego sprzętu. Ponadto przedmiotowe podmioty zagraniczne nie posiadały zakładu zagranicznego na terenie Polski. W związku z tym usługa budowlana jest wykonywana przez polską spółkę za granicą i nie można jej uznać za usługę doradczą i tym samym należy stwierdzić, iż podmioty zagraniczne nie posiadają żadnego łącznika z Polską. W sytuacji gdy podmioty zagraniczne nie osiągają dochodu w Polsce – polska spółka wypłacająca wynagrodzenie z tytułu najmu tych urządzeń nie pełni funkcji płatnika i nie jest obowiązana do poboru podatku u źródła. Bez znaczenia w takiej sytuacji jest kwestia spełnienia przez te urządzenia definicji urządzenia przemysłowego o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt. 1 ustawy CIT, gdyż przed zastosowaniem tego artykułu konieczne jest ustalenie czy dany podmiot jest podatnikiem w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Przesłanki uznania, że spółka amerykańska posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków oddziału, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.121.2019.2.MC** 5
- Określenie źródła przychodów z udzielonej licencji na korzystanie ze znaków towarowych oraz określenie wysokości odpisów amortyzacyjnych od praw ochronnych do znaków towarowych, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.173.2019.1.RK** 5
- Możliwość dokonania wyboru reżimu prawnego obowiązującego od dnia 1 stycznia 2019 r. i niesporządzania za 2018 r. dokumentacji cen transferowych w związku z nieprzekroczeniem limitu przewidzianego w art. 23w ust. 2 ustawy PIT, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0115-KDIT3.4011.150.2019.4.MR** 5
- Przesłanki objęcia budynków posadowionych na obcym gruncie podatkiem od przychodu z budynków, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.121.2019.1.JC** 6
- Preferencyjne opodatkowanie dochodów generowanych przez prawa własności intelektualnej IP BOX, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP3-1.4011.171.2019.2.ES** 6
- Dokonanie dostawy gruntu wcześniej oddanego w dzierżawę powoduje, że dostawa ta następuje w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez zbywcę, a nie zarządu majątkiem własnym, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.220.2019.2.AB** 6

Przesłanki uznania, że spółka amerykańska posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków oddziału, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.121.2019.2.MC

1) Polski oddział spółki amerykańskiej, posiadający zaplecze techniczne i personalne w postaci pracowników, stanowi stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski.

Oznacza to, że spółka amerykańska posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej od momentu zainicjowania na terytorium kraju działalności charakteryzującej się określonym poziomem stałości, przy zaangażowaniu zasobów ludzkich i technicznych, koniecznych do prowadzenia działalności gospodarczej.

2) W sytuacji, gdy polscy usługodawcy będą świadczyć usługi na rzecz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej spółki amerykańskiej w Polsce, spółka ta, w przypadku wykorzystania nabytych usług do wykonywania czynności opodatkowanych, będzie miała prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia tych usług.

Określenie źródła przychodów z udzielonej licencji na korzystanie ze znaków towarowych oraz określenie wysokości odpisów amortyzacyjnych od praw ochronnych do znaków towarowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.173.2019.1.RK

1) Uzyskiwane przez spółkę przychody z tytułu oddawania do używania nabytych praw do znaku towarowego w drodze licencji, jako prawa majątkowe powinny być przypisane do źródła zyski kapitałowe.

Wysokość należnych opłat nie jest bezpośrednio uzależniona od wysokości przychodów osiągniętych przez spółkę z strictly podstawowej działalności gospodarczej (generującej przychody inne niż z zysków kapitałowych). Spółka udostępnia licencję na znak towarowy na podstawie odrębnej umowy licencyjnej, a nie umowy, która generuje przychody z podstawowej działalności gospodarczej. Zatem, przeniesie przez spółkę praw z uprzednio nabytych znaków towarowych będzie skutkowało uzyskaniem przychodu z zysków kapitałowych, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy CIT.

Wskazać bowiem należy, że z literalnego brzmienia art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. e ustawy CIT wprost

wynika, że za przychody z zysków kapitałowych uważa się przychody ze zbycia praw majątkowych, o których mowa w lit. a-c. Natomiast jak jednoznacznie wskazano w opisie sprawy spółka zbywa prawa majątkowe, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy CIT.

2) Spółka powinna zaliczać odpisy amortyzacyjne od praw ochronnych do znaku towarowego jako koszty uzyskania przychodu proporcjonalnie do obu źródeł dochodów, czyli przychodów z zysków kapitałowych oraz przychodów z innych źródeł, czyli działalności operacyjnej spółki zgodnie z proporcją przychodów uzyskiwanych przez spółkę w danym roku podatkowym z tych źródeł do ogółu przychodów spółki.

Możliwość dokonania wyboru reżimu prawnego obowiązującego od dnia 1 stycznia 2019 r. i niesporządzania za 2018 r. dokumentacji cen transferowych w związku z nieprzekroczeniem limitu przewidzianego w art. 23w ust. 2 ustawy PIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0115-KDIT3.4011.150.2019.4.MR

W myśl przepisu przejściowego tj. art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 stycznia 2019 r., zainteresowani mogą stosować zmienione przepisy dotyczące sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych również do transakcji kontrolowanych realizowanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po 31 grudnia 2017 r., przy czym przepisy te będą miały zastosowanie do wszystkich transakcji kontrolowanych podatnika realizowanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po 31 grudnia 2017 r.

Z opisu sprawy wynika, że w 2018 r. nie dokonano transakcji przekraczających ustawowe progi wynikające z art. 23w ust. 2 ustawy PIT, w związku z czym w przedmiotowej sprawie zainteresowani wybierając stosowanie przepisów obowiązujących od 1 stycznia 2019 r. nie mają obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych. Zgodnie z przepisem przejściowym art. 44 ust. 2 ww. ustawy zmieniającej, podatnik ma możliwość zastosowania przepisów art. 23m i art. 23w-23zd ustawy PIT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., do obowiązku sporządzenia dokumentacji transakcji kontrolowanych za 2018 r. Podatnik dokonując takiego wyboru jest zwolniony z obowiązku sporządzania dokumentacji na dotychczasowych zasadach.

Przesłanki objęcia budynków posadowionych na obcym gruncie podatkiem od przychodu z budynków, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.121.2019.1.JC

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 24b ust. 1 ustawy CIT, podatkowi od przychodów z budynków podlegają budynki stanowiące własność albo współwłasność podatnika, które zostały oddane w całości albo w części do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze położone na terytorium kraju.

W analizowanej sprawie cywilnoprawnym właścicielem budynku posadowionego przez spółkę jest właściciel gruntu. Spółka nie jest zatem właścicielem ani współwłaścicielem budynków. Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą wszystkie przesłanki z art. 24b ust. 1 ustawy CIT do objęcia budynków posadowionych przez spółkę na obcym gruncie podatkiem od przychodu z budynków. W konsekwencji – wartość początkowa przedmiotowych budynków nie powinna zostać uwzględniona przez spółkę w podstawie opodatkowania dla celów obliczenia podatku od przychodów z budynków.

Preferencyjne opodatkowanie dochodów generowanych przez prawa własności intelektualnej IP BOX, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 czerwca 2019 r., sygn. 0114-KDIP3-1.4011.171.2019.2.ES

Do kosztów, o których mowa we wskaźniku nexus nie zalicza się wydatków, które nie są w sposób bezpośredni powiązane z kwalifikowanym IP.

Podatnik może natomiast zaliczyć do kosztów m.in. poniesione należności związane z zatrudnieniem pracowników w części w jakiej realizuje działalność B+R związaną z kwalifikowanym IP. Ustawodawca nie ograniczył tych należności tylko do honorarium autorskiego. Istotne jest wykazanie związku między: wydatkami poniesionymi przez podatnika w związku z wytworzeniem/rozwojem/ulepszeniem kwalifikowanych IP, kwalifikowanymi IP, dochodami

uzyskanymi z kwalifikowanych IP.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie wskazał bezpośredniego związku wynagrodzenia dotyczącego innych obowiązków pracowniczych z kwalifikowanym IP. Wobec tego ta część wynagrodzenia nie powinna być uwzględniona w obliczaniu wskaźnika nexus.

Zatem, wynagrodzenie pracownika, który realizuje działalność B+R, stanowi dla pracodawcy koszt faktycznie poniesiony przez podatnika na prowadzoną bezpośrednio przez podatnika działalność badawczo-rozwojową związaną z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej, o którym mowa w art. 30 ca ust. 4 ustawy CIT. Przy obliczaniu podstawy opodatkowania dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej należy uwzględnić wyłącznie wydatki bezpośrednio powiązane z kwalifikowanym IP. Natomiast część wynagrodzenia wypłacanego w związku z wykonaniem zadań związanych z pozostałą sferą funkcjonowania spółki nie powinna być uwzględniona.

Dokonanie dostawy gruntu wcześniej oddanego w dzierżawę powoduje, że dostawa ta następuje w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez zbywcę, a nie zarządu majątkiem własnym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2019 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.220.2019.2.AB

W przypadku, gdy podatnik dokonuje dostawy gruntu, przy pomocy którego prowadził wcześniej działalność gospodarczą (w zakresie jego dzierżawy), czyni to w ramach prowadzonej działalności, a nie zarządu majątkiem własnym (prywatnym).

Oddanie działki w dzierżawę przez wnioskodawcę spowodowało, że utraciła ona charakter majątku prywatnego. Stąd, podejmując określone czynności w stosunku do działki (polegające na udzieleniu kupującemu pełnomocnictwa do uzyskania pozwoleń i decyzji oraz dysponowania działką), wnioskodawca zaangażował środki podobne do tych, jakie wykorzystują podmioty zajmujące się profesjonalnie obrotem nieruchomości. Innymi słowy, wnioskodawca wykazał aktywność w zakresie zbycia nieruchomości, charakterystyczną dla przedsiębiorców działających w tym obszarze.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl